

ladningsspor ved dette Billetsalgssted toge Beboerne deraf Anledning til at fremkomme med et Andragende, der gik ud paa, at de ønskede Forholdene ordnede saaledes, at de kunde faa nogle Godsvogne afsatte til Ind- og Omladning. Dette Andragende blev ogsaa taget til Følge og bevilget. Nu skulde man altsaa tro, at denne Sag vilde blive ordnet tilfredsstillende, men det skete ikke. Tværtimod, den Maade, man nu har ordnet det paa deroppe, er den mest uheldige og upraktiske, som overhovedet kan tænkes. Jeg skal lige med nogle faa Bemærkninger oplyse, hvorledes vore Jernbanefunktionærer eller Ingeniører ere gaaede frem derovre. Nu vil man kunne forstaa efter det, jeg allerede har udtalt om Terrainforholdene derovre, at Nord for og Nordvest for Banen findes alle Beboerne, og Syd for og Øst for Banen er der ingen. Men nu flytte disse Ingeniører Billetsalgsstedet længere hen mod Øst, hvor der ingen Beboere findes, og dernæst gøre de noget, der er endnu værre, idet de lægge Billetsalgsstedet over paa den sydlige Side af Banen, over paa den Side, hvor der ingen Beboere findes, og hvorfra der altsaa ingen Passagerer kommer. For det tredje forlange de, at Beboerne skulle give 2,000 Kr. til et Stykke Vej. Dette Vejstykke fremkommer paa den Maade, at den gamle Overkørsel ved det tidligere Billetsalgssted blev bibeholdt paa sin gamle Plads, men da selve Billetsalgsstedet bliver flyttet længere Øst paa, og Syd for Banen, bliver der et Vejstykke fra den gamle Overkørsel hen til det nuværende Billetsalgssted. Det er til Grundforbedring af dette Vejstykke, at der forlanges, at Beboerne skulle give 2,000 Kr. Dette er et aldeles urimeligt Forlangende, thi dette Vejstykke er ikke ret langt, og det bliver endnu mere urimeligt, naar man ser hen til Jordbundsforholdene der: Jorden der er hverken Muld eller Ler, men Sand eller Grus, og paa en saadan Jordbund er det let at anlægge en nogenlunde holdbar Vej; det kan man gøre billigt, det kende vi praktiske Landmænd saa godt. Det er paa dette Forhold jeg ønskede at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil drage Omsorg for, at Forholdene der kunne blive ordnede saaledes, at Beboerne kunne faa nogen Nytte af dette Billetsalgssted. Der er ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg tror, at det vilde være heldigt, om Forholdene ved Stevnstrup blev ordnede praktisk og fornuftigt, og det er af Hensyn til at lette Forholdene

ved Langaa. Forholdene ved Langaa ere meget uheldige og vanskelige. Pladsen er meget indskrænket, saa at der ingen Udvidelse kan ske dernede, og Langaa er i enhver Henseende overløst, saa at det forekommer mig, at det vilde være rigtig, om der fra Administrationens Side blev gjort, hvad der kunde gøres for at lette Langaa. Det kunde der gøres noget for her; men det, der nu er sket, letter rigtignok ikke Langaa, thi Beboerne ville selvfølgelig ikke gaa ind paa saadanne Betingelser, som der bydes dem her. Og det kan jeg for Resten godt forstaa, thi naar det hele derovre laves saaledes, at det ser ud til, at Beboerne ere til for Banens Skyld, kan man nok forstaa, at de ikke have Lyst til at give mange Penge oven i Købet. Det var kun min Agt at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa Forholdene der, idet jeg tror, at det let og med en meget lille Udgift kunde ordnes paa en langt bedre og mere tilfredsstillende Maade, end det nu er sket. Den eneste Grund, jeg kunde tænke mig, hvorfor Administrationen eller Ingeniørerne ere gaaede frem paa en saa upraktisk Maade, er den, at Statsbanerne eje et Stykke Jord paa den sydlige Side af Banen; men jeg skal gøre opmærksom paa, at Beboerne havde været villige til at give den tilstrækkelige Jord, der paa dette Sted er af den Beskaffenhed, at den ikke har stor Værdi. Prisen er maaske 200 Kr. pr. Td. Land, som sagt, det er Sand og Grus, og Prisen vil ikke spille nogen stor Rolle. Men det er nu mit Haab, at den ærede Minister for offentlige Arbejder vil tænke over dette Forhold og søge at faa det ordnet paa bedre Maade.

P. Madsen: Jeg ønsker kun at fremdrage et Par Spørgsmaal, hvoraf jeg tidligere har omtalt det ene, nemlig Spørgsmaalet om Realskolen i Nykøbing paa Sjælland. Nykøbing paa Sjælland er ganske sikkert snart den eneste Købstad, der ikke faar Tilskud til sin Realskole af Staten. Det forekommer mig, at det er ganske ubilligt, at det skal vedblive at gaa saaledes, og efterhaanden som Tiden skrider frem, bliver Forholdet med Tilskuddene til Realskolerne mere og mere urimeligt. Dette er blevet udførlig oplyst af en tidligere Taler, og da jeg ganske kan slutte mig til, hvad han har udtalt, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa og gentage, hvad han allerede har udtalt. Naar Skoleloven snart træder i Kraft, vil der formentlig ske nogen Forandring, ogsaa med Hensyn til Re-